

Ketenbesef cruciaal voor aanpak knelpunten asbestverwijdering

Het besef dat er samengewerkt moet worden in de keten is een cruciale succesfactor om knelpunten in de uitvoering aan te pakken. "Maar daarmee heb je het lek nog niet boven water," stelt Otto Hegeman implementatiemanager Asbest en Bouwen Sloopafval bij het Landelijk Overleg Milieuhandhaving (LOM) in Den Haag. "Er is veel illegaliteit bij asbestverwijdering en ook gemeentelijke milieustations blijken al jaren een zwakke schakel in de keten," erkent hij. Het tempo, waarin voortgang wordt geboekt, typeert Hegeman dan ook als onvoldoende.

Vanwege de grote gezondheidsrisico's die aan asbest kleven (jaarlijks overlijden 400 tot 700 mensen), gelden strenge wettelijke regels voor de verwijdering van asbest. De naleving van de regels garandeert echter niet dat asbest via ongesorteerd bouw- en sloopafval in de keten terugkeert. Om de vicieuze cirkel te doorbreken bepleit Hegeman een twee-spoerenbeleid. Als eerste prioriteit legt hij de vinger op de zere plek van de overheid zelf. "Adequate uniforme (acceptatie)voorschriften zijn in de vergunnings sfeer nog ver te zoeken, waardoor toezicht niet effectief is. Hierbij speelt onbekendheid in herkennen van asbest ook een rol. Omdat de procedures voor het aanpassen van voorschriften geruime tijd duurt en daarmee een gelijk speelveld voor de bedrijven op zich laat wachten, is er een lijst nodig" denkt Hegeman.

Versnelling

Om toch een tempoversnelling te realiseren, ziet hij de invoering van een gedragscode als de oplossing. Daarvoor is met name medewerking van sorteerbe-drijven van bouw- en sloopafval nodig. Zo'n gedragscode is het tweede spoor dat Hegeman wil bewandelen. Nadrukkelijk merkt hij hierbij op dat hij met name sorteerbe-drijven niet in de verdachtenbank wil plaatsen. "Zij krijgen nog te vaak ongesorteerd bouw- en sloopafval aangeboden, dat nog asbest bevat. Deels is dat asbest afkomstig van de illegaliteit, maar ook deels vanuit gemeentelijke milieustations. Recent onderzoek in een provincie wijst uit dat ook daar nog veel mis is," erkent Hegeman.

Gedragscode

In die gewenste gedragscode zou een verdere aanscherping van de acceptatie-procedure centraal moeten staan. Hegeman: "Als een ontdoener van ongesor-

teerd bouw- en sloopafval zijn partij vergezeld laat gaan van een zogenaamde asbestvrijverklaring, waarin wordt verklaard dat dit materiaal afkomstig is van een sloopobject waarvoor een geaccrediteerd laboratorium een vrijgave bewijs heeft verstrekt, zou dit voldoende vertrouwen mogen wekken. Kan de ontdoener zo'n bewijs niet leveren, dan rest weinig anders dan elke vracht als verdacht aan te merken, apart te houden en te controleren. Daarnaast dient in ieder geval elke acceptant op de werkvloer het diploma Deskundig Asbest Verwijderaar op zak te hebben. Daarmee onderstreep je nog eens deskundigheid in huis te hebben." Tot nu toe kan zijn voorgestelde aanpak nog niet op de gewenste 'support' rekenen. Het gros van de bouw- en sloopafval verwerkende bedrijven verkeert namelijk zelf in de veronderstelling dat hun acceptatiebeleid voldoende zekerheid biedt. "Bij brekers is dat ongetwijfeld het geval. Zij zijn over het algemeen gecertificeerd en dat biedt de nodige waarborgen. Maar bij sorteerdere is dat niet het geval. Hun beeld van de werkelijkheid staat dan ook haaks op ons beeld. Aan de hand van diapresentaties waarop foto's staan van containers waarin asbest is aangetroffen kunnen wij dat ook aantonen. In onderling overleg zouden wij dan ook graag tot concrete afspraken komen dat de kans dat 'besmet' bouw- en sloopafval als grondstof dient voor bouwgrondstoffen, die wederom in de keten terugkeren, zo goed als uitgesloten is. De steun van brancheorganisaties in deze zien wij als onontbeerlijk."

BRBS

"De bij de BRBS aangesloten sorteerbe-drijven zijn ervan overtuigd dat hun acceptatiebeleid voldoende waarborgen biedt. Ongetwijfeld zijn er hier en daar nog de nodige verbeterpunten aan te brengen, maar dat zal, als gevolg van

Bij aantreffen asbest in container kan u dat 3000 euro kosten: afvoeren naar vergund verwijderingsbedrijf, inventarisatierapport en vrijgaveverklaring.

voortschrijdend inzicht, altijd wel het geval blijven. Punt is dat het acceptatiebeleid van de sorteerdere is vastgelegd in individuele afspraken met de vergunningverleners. Er is daardoor minder sprake van uniformiteit en transparantie, zoals bij de brekers wel het geval is. Een gedragscode zou daar verbetering in kunnen brengen, maar de door het LOM genoemde maatregelen betekenen voor verwerkende bedrijven tevens een grotere belasting. In het voortraject doen zich bovendien nog teveel 'ontsnappingsmogelijkheden' voor die eveneens om oplossingen vragen. De bedrijven willen bovendien niet de taak van de handhaver toegeschoven krijgen op het gebied van bevordering van de naleving van regels in de voorliggende keten. Er is dus nog veel overleg nodig, aldus secretaris Peter Broere. Dat neemt niet weg dat ook wij in overleg met onze leden naar wegen blijven zoeken om knelpunten in de verwijdering van asbest uit de keten op te lossen. Een branche-voorstel voor concrete afspraken is neergelegd als basis voor verder overleg.